

opstillede Kandidaters Navne skal findes paa Stemmeseddelen. Den Kandidat, der faar flere Stemmer end nogen anden Kandidat i den paagældende Kreds, erklæres for valgt og faar Valgbrev udstedt af Valgbestyrelsen.

Vil man nu undersøge, hvorledes Valget i September 1920 vilde have formet sig i de nye her foreslaaede Valgkredse, saa viser det sig, at det konservative Folkeparti vilde have faaet gennemført Valg i 3 Kredse, nemlig 2 Kredse i Hovedstaden og Gentofte-Kredsen; det radikale Venstre vilde have opnaaet Valg i 3 Kredse: Roskilde-Kredsen, Ringsted-Kredsen og Skive-Kredsen; Socialdemokratiet vilde have faaet 28 Kredse, 12 i Hovedstaden, 5 paa Sjælland, 3 i Lolland-Falster, 2 paa Fyn, 4 i det østlige Jylland, 1 i det nordlige Jylland og 1 i det vestlige Jylland; og Partiet Venstre vilde have faaet 46 Kredse, 7 paa Sjælland, 1 paa Bornholm, 6 paa Fyn, 9 i det østlige, 9 i det nordlige, 9 i det vestlige og 5 i det sydlige Jylland.

En Del af de nye Kredse vilde i Henhold til Stemmeafgivningen i September 1920 kunne betegnes som udtalte Kampkredse. Lad mig nævne f. Eks. Roskilde-Kredsen — det er altsaa stadig den nye Kreds, jeg nu taler om —, hvor det radikale Venstre opnaaede 5 008 Stemmer, Venstre 4 945 og Socialdemokratiet 4 234 Stemmer — de 3 Partier ligger altsaa ret tæt op mod hinanden —; Vordingborgkredsen, hvor Venstre opnaaede 4 785 og Socialdemokratiet 4 408 Stemmer; Bornholmskredsen, hvor Venstre fik 6 550 og Socialdemokratiet 6 013 Stemmer; Svendborg-Kredsen, hvor Socialdemokratiet fik 4 648, Venstre 4 501 og det konservative Folkeparti 3 550 Stemmer; Kolding-Kredsen, hvor Venstre fik 5 349, det konservative Folkeparti 4 554 og Socialdemokratiet 4 305 Stemmer; og Vejle-Kredsen, hvor Venstre fik 7 381 og Socialdemokratiet 7 244 Stemmer. Det er de Kredse, hvor Spørgsmaalet, den nye Ordningens Gennemførelse forudsat, vilde blive særlig brændende.

Jeg gaar saa over til at omtale Tilvejebringelsen af Tillægsmandaterne, hvis Formaal jo er en ligelig Repræsentation for de forskellige Partiers Styrke. Naar Kredsmandattallet skal fastlægges til 80, bliver Konsekvensen heraf, at Tillægsmandattallet, som nævnt, maa gøres flydende, vekslende efter hvert Valgs Behov. Grænserne for Tillægsmandattallet bliver altsaa 0 og 71. Nu har jeg i Pressen set

udtalt Frygt for, at en saadan Ordning skulde føre til store Spring i Folketingets Medlemstal fra Valg til Valg og maaske derigennem til Ændringer i Folketingets hævdevundne Arbejdsmaade, f. Eks. ved Fatsættelse af Tallet paa Udvalgsmedlemmer og lignende. Jeg tror, at en saadan Frygt er aldeles ugrundet. Der er intet som helst, der berettiger til at antage, at der fra det ene Valg til det andet skal ske overvættede store Spring i Valgstemningen, og det maatte jo til, for at det skulde give sig store Udslag i Henseende til Folketingets Medlemstal.

Tillægsmandaterne fordeles saa efter Stemmetallene over hele Landet, saa at Afstemningsresultaterne bestemmer, baade hvor mange Tillægsmandater der skal bruges, og hvorledes disse skal fordeles. Fremgangsmaaden er den ganske simple og naturlige, at man efter Resultatet af Kredsvalgene undersøger, hvilket Parti der er blevet mest begunstiget ved Kredsvalget; for at opnaa den fulde Forholdsmæssighed skal saa de øvrige Partier have ganske samme Repræsentation i Forhold til deres Stemmer som dette Parti. Man lægger altsaa det mest begunstigede Partis Gennemsnitsstemmetal til Grund, dividerer dette Tal ind i de Stemmetal, som de forskellige Partier har opnaaet over det hele Land, udfinder derved, hvor mange Mandater hvert Parti skal have, fradrager fra hvert Partis samlede Mandattal det Antal Kredsvalg, som Partiet har gennemført, og faar derved det Antal Tillægsmandater, som Partiet har Krav paa.

Hvis man her vil undersøge, hvilket Resultat Valget i September 1920 vilde have givet, vil det vise sig — ja, nu beder jeg undskylde, at jeg kommer til at nævne Partier, som optraadte i 1920, men som maaske ikke mere eksisterer —, at det vilde have givet af Tillægsmandater Venstre ingen, Erhvervspartiet 3, det konservative Folkeparti 21, det radikale Venstre 13, det slesvigske Parti 1 og Socialdemokratiet 15, i alt 53 Tillægsmandater. Ved Kredsvalgene vilde det konservative Folkeparti have opnaaet 3, det radikale Venstre 3, Socialdemokratiet 28 og Venstre 46. Herefter vilde man da kunne sammenstille Partistyrkerne paa Grundlag af Nyordningen, hvis Afstemningen faldt som ved Valget i September 1920, idet jeg dog beder bemærket, at der kommer nogle enkelte Mandater til, hvis Begrundelse jeg om et Øjeblik skal redegør for.

Det laveste Stemmegennemsnit, som gøres til Grundlag for Fordelingen, er